

EEN DRONE BOVEN EEN BOK

‘Ik ben gevolgd,’ zei Jan. Hij sprong in de bok, veerde door zijn knieën om zijn evenwicht te bewaren en stulpte de poncho die tot over zijn kuiten had gehangen over zijn hoofd. ‘Ik was bijna opgelucht toen het me opviel. Misschien dat we eindelijk iets bereiken.’

Arie veegde regendruppels van zijn rode haren. ‘Miezer,’ zei hij terwijl hij schuin naar boven keek. ‘Vette wolken, maar niet eens een gezonde bui. Nee hoor, miezer. Van dat gedruppel waar je bijna niets van merkt.’

‘Tot je doorhebt dat je tot onder je epitheelweefsel doorweekt bent, dan altijd.’ Jan schudde de poncho uit. ‘Als ik zeg dat ik werd gevolgd hoort jouw vraag te zijn: door wie, Jan Prins?’

Arie tilde een punt van het zeil op dat over de bok was gespannen en dook er onder. ‘Doe ik niet,’ verklaarde hij. ‘Is volkomen zinloos. Niemand zegt dat hij is gevolgd zonder dat hij dat vroeg of laat toelicht.’

‘Laat,’ zei Jan. ‘Jij hebt koffie, ik ruik het.’

‘Gemaakt met origineel Blokzijler water. Doorgekookt hoor. Dat water, bedoel ik, en daarna eerst afgekoeld voor ik koffie ging zetten. Doorgekookt, afgekoeld en in de percolator gegoten.’

Jan rilde. ‘Geef dan maar cola. Tweehonderd meter verderop is een supermarkt. Minder dan honderd meter van hier is een restaurant. Als ik opzij kijk, zie ik een café. Maar jij haalt water uit deze vaart?’

‘Kanaal, geloof ik. De waterkwaliteit is de afgelopen jaren sterk verbeterd. Ik las het in de Nieuwsbode.’

‘De wat?’

‘De Nieuwsbode, het advertentie- en informatieblad voor Noordwest-Overijssel, en waarom zou dat liegen? Ik dacht: dat gaan we proberen.’

‘Omdat je te lang niet bij een dokter bent geweest?’

‘Omdat ik me te pletter verveel. Al dagen. Met jou, zonder jou. Met deze schuit, zonder deze schuit. Met koffie en zonder koffie.’ Arie hield een kan omhoog. ‘Kan water dat een goede kwaliteit heeft deze kleur krijgen als je koffie toevoegt?’

Jan keek zuinig. ‘Is dat bruin?’

‘Donkerbruin, Prins. Erg donkerbruin.’

‘Hoeveel koppen heb je al gedronken?’

‘Nul. Ik dacht: ik wacht op vriend Jan,’ zei Arie opgeruimd. ‘Gespreid risico noemen ze dat. Of denk je dat ik de koffie beter overboord kan gooien?’

‘Niks overboord, denk aan de vissen,’ zei Jan vol overtuiging. ‘Graaf een gat en laat het daar in lopen. Het kost een paar pieren het leven, maar dat moet maar. Ik zei dat ik ben gevolgd.’

Arie stak een paraplu naar voren. ‘Ik zit droog, jij druipt. Gebruik de paraplu nou, want anders sleep je straks liters regen mee naar binnen en zo droog is het hier al niet. Gevolgd door wie.’

‘Gevolgd door wát zul je bedoelen. Ik had een drone boven mijn hoofd, minstens vijf minuten, maar dan wel met tussenpozen.’

Arie schoot in de lach. 'Ik zei nog: neem een paraplu mee, maar jij wist het beter. Drones houden niet van paraplu's.' Hij klonk ernstig toen hij verderging. 'Misschien komt er eindelijk een beetje schot in deze zaak, net wat je zei. Door een drone en ik mag wel zeggen dat het onverwacht is. Hoe ontdekte je dat ding?'

'Door een artikel dat ik een paar dagen geleden las.' Jan maakte een afwerend gebaar. 'Als jij je verveelt, ga je koffie zetten van water waar je af moet blijven. Ik ga lezen.'

'Over een drone.'

'Over de drone die de naam Pixy kreeg. Dat is een selfie-drone die op de markt is gebracht door...